

Antidogma - Apollo-misszió: Sok h?hó semmiért

2019 augusztus 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Biztos bennem van a hiba...

Az amerikaiak nemrég ünnepelték úgynevezett holdsétájuk ötvenedik évfordulóját, ami az ? szempontjukból teljesen érthet? is. Mivel a jelenben egyre kevesebb dologgal dicsekedhetnek, a múltból kell lelkesít? legendákat meríteniük nemzeti egójuk vikszolásához.

Biztos bennem van a hiba, de én nyilván genetikailag nem vagyok vev? a „gigantikus kollektív hallucinációkra", legyenek akár metafizikai (pl. vallások), akár fizikai (pl. globális felmelegedés) természet?ek. Ez vonatkozik az Apollo-program hollywoodiasan hepiendes fináléjára is

Maga a program a történelem egyik legambiciózusabb vállalkozásaként 1961 és 1972 között zajlott, és tudomásunk szerint lehet?vé tette, hogy az ismert történelem folyamán el?ször ember landoljon a Hold felszínén. A kanonizált sztori szerint 1969. július 21-én *Neil Armstrong* és *Buzz Aldrin* az Apollo–11 fedélzetér?l lazán lesétált a Holdra, a következ? három évben pedig még ötször megismételték az amerikai ?rhajósok ugyanezt az attrakciót. Így tehát sikerült az embernek ez a jelent?ségében szinte semmi máshoz nem mérhet? tudományos-technikai h?stett alig huszonnégy évvel az els? atombombáknak a második világháború végét jelent? felrobbantása után. Ezt tanítják a világ összes iskolájában.

Most tegyük félre a dolog technikai aspektusait, és csak néhány kérdésre koncentráljunk a józan ész alapján. Noha szöges ellentétben áll a technika lineáris fejl?désének koncepciójával, amely egyfajta szakrális dogmának számít a XIX. század óta, mégis hogyan magyarázható, hogy ezt az annak idején „kis lépést" ötven éven keresztül sem követte semmiféle „nagy ugrás" a világ?r vagy akár a Hold meghódítása terén? A pozitivista ismeretelméleti logika szerint ugyanis az els? emberi lépéseknek a Holdon egy olyan folyamatot kellett volna megalapozniuk, amely többé-kevésbé tartósította volna az emberi jelenlétet az ottani ásványkincsek kiaknázása érdekében.

Err?l azonban szó sincs. A programnak sohasem lett folytatása: sem az Egyesült Államok, sem más ország nem tudott embert küldeni a Holdra, nem tudott ott bázisokat létesíteni, nem küldött emberi személyzettel ?rhajókat Hold körüli pályára és még kevésbé a Marsra. A Saturn rakétát (az Apollo ?rhajókon kívül) csak a Skylab ?rállomás alacsony orbitális pályára való feljuttatására használták, és az emberi jelenléttel zajló ?rkutatás is csak a Föld fels? atmoszférájában vagy szuborbitális pályán zajlik. Az orbitális ?rállomások programja lényegében szentesítette ezt a „regressziót". Mivel az ?rkutatás a jelek szerint kifulladni látszik, az ezt az id?szakot túlél? sci-fi-szerz?k elvesztették minden reményüket.

Összefoglalva: ötven évvel a holdraszállás után az Egyesült Államoknak még egy igazán megbízható ?rrakétája sincs, így aztán kénytelen oroszokat igénybe venni az ?rkutatási projektjeihez, és noha a Holdra való visszatérés vagy egy esetleges Mars-küldetés viszonylag állandó retorikai elem politikusaik részér?l, inkább csak az olcsó népszer?ség-hajhászást szolgálja. A gyakorlatban technikai zsákutca.

Kell? távolságot tartva az összeesküvés-elméletekt?l, pusztán a legelemibb logika azt diktálja, hogy ha az ember elkezd fejl?dni egy bizonyos területen, akkor azzal egy evolúciós folyamatot is beindít ugyanott. Ha tehát elhisszük Neil Armstrong „kis lépését", akkor az ember már fél évszázada feljutott a Holdra. Másrészt viszont még fél évszázaddal kés?bb sem kockáztatja meg senki, hogy kimerészkedjen a Föld közvetlen légköréb?l.

Magától adódik a kérdés: a tudományos és technikai haladás a világ?rkutatás tekintetében megfordult volna? Erre a kérdésre sajnos „nem" a válasz minden elképzelhet? esetben, bármik is legyenek az esetleges ellenérvek. Az Apollo–11 fedélzeti számítógépei meg sem közelítették teljesítményben egy átlagos timbuktui tevehajcsár „no name" okostelefonját, de fél évszázaddal és két technikai forradalommal kés?bb az ember még mindig képtelen biztonságosan (vagy egyáltalán?) kijutni az alacsony Föld körüli pályáról az igazi, mondjuk így, „fels?bb szférába", megelégedve azzal, hogy kereskedelmileg kiaknázza azt, amit nagyzolva világ?rnek nevez, mindezt többnyire automata m?holdakkal és ?rszondákkal.

Elgondolkodtató az is, hogy a kezdetben vezet? ?rhatalomnak számító Szovjetuniónak sohasem sikerült ?rhajóst küldenie az alacsony ?rpályán túlra, noha sem az akarat, sem a pénz, sem a terv nem hiányzott hozzá. Mi több, a szovjetek összességében sokkal merészebbnek mutatkoztak az ?r meghódítása terén, mint az amerikaiak, de mégsem tudtak (akartak?) rivalizálni az Apollo-missziókkal, és mindvégig furcsa csöndet tanúsítottak az USA holdprogramjával kapcsolatban. E tekintetben nem változtatott az álláspontján Oroszország sem, amely ezt a témát a kollektív tabuk közé szám?zte.

Nagyon úgy t?nik, hogy ha egyáltalán létezik még remény az ?rkutatás terén a jelenlegi nemzedék számára, akkor az Kínának lesz köszönhet?, amely egyre határozottabb szándékot mutat a Hold, valamint a Mars és a Jupiter közti aszteroidák gazdaságilag fölöttébb nyereségesnek ígérkez? bányászati és energetikai kiaknázására. (The space race is back on – and is China in the lead?, theguardian.com, 2019. január 3.) Érdekes momentum, hogy néhány éve Washington „eltanácsolta” Pekinget attól, hogy holdkompot röptessen át az Apollo ?rhajók leszállási helye fölött a Hold látható oldalán. Korábban a Szovjetuniót atomháborúval fenyeget?zve vette rá ugyanerre. Talán csak nincs valami titkolnivalója?

Ami pedig a kérdéshez való elméleti hozzáállásomat illeti: *„Kétségtelen, hogy a szavak hatalma többé-kevésbé már más id?szakokban is érvényesült, amire azonban nincs példa, az ez a gigantikus kollektív hallucináció, amely által az emberiség egy egész része odáig jutott, hogy kétségbevonhatatlan valóságoknak veszi a legkomolytalanabb agyrémeket.”* Ezt *René Guénon* írta 1930-ban. Azóta a helyzet csak fokozódott. Amint az Apollo–11 hivatalos narratívája is bizonyítja.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló